

Dag allemaal,

Tout d'abord, il faudra m'excuser

pour le fait que je ne suis pas encore parfaitement bilingue.

Et que donc

je vous adresserai la parole surtout en néerlandais ce matin.

On pourrait dire que même en Belgique,

le système éducatif peut encore s'améliorer:)

Ou bien j'aurais dû faire PLUS attention pendant les cours à l'école.

Mais j'y travaille. J'y travaille avec mon prof de français.

Goed.

Dank jullie om mij hier te hebben

en vooral om mij de tijd te geven om jullie toe te spreken.

Ik had dit uiteraard liever 'live' gedaan, en écht samengezeten

om écht naar jullie te luisteren en van jullie te leren.

Want jullie zijn onze oren en ogen op het veld.

Jullie weten als geen ander waar de pijnpunten liggen,

en hoe een betere toekomst voor elk kind er kan uitzien.

En vooral, wat daarvoor dan WEL moet gebeuren.

COVID heeft ons leven ondersteboven gehaald.

Het is een crisis die velen van ons - zoniet allemaal - nooit eerder meemaakten.

En dan bedoel ik niet alleen een gezondheidscrisis.

Maar hier kunnen we rekenen op een vangnet.

Is dat overal en altijd optimaal? Neen, dat hoort u mij niet zeggen.

Er ligt werk op de plank, op verschillende vlakken.

Economisch, sociaal en mentaal. En uiteraard ook in ons onderwijs.

COVID heeft de uitdaging om elk kind mee te krijgen, nog scherper gemaakt.

De ongelijkheid achter muren en deuren nog uitvergroot.

En als er gaten zijn in het vangnet

om onze kinderen door deze moeilijke periode te loodsen,

dan is het onze absolute plicht om die gaten te vullen.

Met alle mogelijke middelen.

Met die ambitie dat geen enkel kind achterstand opbouwt.

Want ja,

gelijke kansen voor elk kind om zijn of haar talenten te ontwikkelen,

dat vraagt ambitie.

Dat vraagt een lat die wat mij betreft niet hoog genoeg kan liggen.

Het vraagt de absolute overtuiging van beleid én praktijk

dat elk kind onze investering waard is.

Jullie hoef ik daarvan niet te overtuigen,

maar wat geldt voor een welvarende regio als de onze,

moet ook gelden hier ver vandaan.

Daar waar ze niet op structuren kunnen terugvallen,

of een sterke overheid die in de bres springt wanneer de nood hoog is.

Gelijke kansen zonder ambitie,

onderwijs zonder ambitie om uit elk kind - waar ook ter wereld -

het maximale te halen,

dat is opgeven.

Onderwijs is dan ook niks minder dan wat ik graag

de sociale zekerheid van de 21e eeuw noem.

Want onderwijs beschermt niet alleen, ze emancipeert ook.

In ons land, in West-Europa, tonen studies aan dat elke geïnvesteerde euro

in onderwijs later 3 tot 4 euro opbrengt.

Een *return on investment* die kan tellen.

Die ambitie moet ook onze ambitie zijn.

Die ambitie moet ook de ambitie van EDUCAID zijn

in alles wat EDUCAID onderneemt en op het getouw zet.

“We moeten oplossingen vinden om onderwijsfinanciering te beschermen en er zo voor te zorgen dat leren nooit stopt”.

Het zijn de woorden van Antonio Guterres,

de secretaris-generaal van de Verenigde Naties

en het zijn ook woorden die prijken op de website van EDUCAID.

Ik wil jullie dan ook bedanken voor de 10 aanbevelingen die jullie mij overmaakten.

10 aanbevelingen die allemaal even pertinent zijn.

10 aanbevelingen die ons allemaal duidelijk maken welke uitdagingen er zijn,

en vooral

welke oplossingen nodig zijn.

De stuurgroep van EDUCAID vroeg me om te focussen

op enkele concrete aanbevelingen in het bijzonder.

Laat me op 2 ervan inzoomen.

1. onderwijs opnieuw een prominente plek geven in de gouvernementele samenwerking

Wel,

I couldn't agree more.

Ik vertel jullie niks nieuws als ik zeg dat de voorbije 10 jaar

onderwijs

uit de gouvernementele portefeuille

van heel wat van onze partnerlanden

is verdwenen.

Na twee lange periodes in ons land van regeringen in lopende zaken,

is voor de gouvernementele programmatie

ook een grote inhaalbeweging nodig.

Samen met de administratie en met ENABEL,

hebben we daarom al een versnelling hoger geschakeld.

Zo is het het proces voor nieuwe landenprogramma's

alvast gestart met Palestina en Niger,

en dat voor 2 thematische portefeuilles: klimaat en sociale bescherming.

Maar zowel voor Palestina als voor Niger,

heb ik aan de administratie gevraagd om te analyseren of ook steun aan onderwijs,

en meer specifiek steun aan onderwijs voor meisjes in het geval van Niger,

pertinent zou zijn. Op welke manier precies we dus

op het vlak van onderwijs een duurzaam verschil kunnen maken.

En wat voor Palestina en Niger geldt,

zal ook gelden voor de opstart in andere partnerlanden.

Onderwijs zal opnieuw de aandacht krijgen die het verdient

in de gouvernementele samenwerking. Ook dat is een engagement.

- 2. een tweede concrete aanbeveling van de stuurgroep: een percentage 'oormerken' voor onderwijs in ons humanitair beleid**

Toen ik dat las,

vond ik dat meteen een heel interessant voorstel.

Kinderen zijn altijd de eerste slachtoffers van een conflict of een ramp.

Het garanderen van onderwijs - zelfs in extreem moeilijke omstandigheden -

zorgt ervoor dat kinderen toch een beetje houvast hebben.

Een vorm van normaliteit in de totale abnormaliteit.

Het is de plek waar kinderen zich veilig voelen,

waar ze een maaltijd krijgen,

en misschien het allerbelangrijkste, waar ze TOCH nog kunnen spelen.

Waar ze dus vrijuit kind kunnen zijn.

Met onze humanitaire hulp,

én de multilaterale partners en gespecialiseerde NGO's,

proberen we dit recht al te doen gelden.

Maar meer doen, is nodig.

Op dit moment laat ik onderzoeken hoe we deze aanbeveling kunnen omzetten.

Niet alleen in beleid, maar ook in concrete initiatieven.

Voor dat laatste kijk ik ook naar jullie. En reken ik ook op jullie

om me te blijven inspireren.

Beste allemaal,

In tijden dat een crisis zoals deze wereldwijd meer dan 1 miljard kinderen treft,

is de uitdaging - hoe zal ik het zeggen:) - best pittig.

Maar zijn ze onhaalbaar, onrealistisch of zoals sommigen

misschien zullen durven te zeggen - naïef?

Ik zei het eerder al: wie dat denkt of zegt, die geeft op.

Want als het op kinderen aankomt,

In wie ze zijn en waar ze van dromen.

is geen enkele uitdaging te groot.

Als we het over kinderen hebben,

- en meer bepaald over hun onderwijs, hun gelijke kansen, hun toekomst -

dan is wat wij doen, geen druppel op een hete plaat.

Neen, dat telt elke druppel die het verschil maakt.

Een heel wijze man uit Zuid-Afrika - die jullie allemaal kennen - zei ooit:

“Onderwijs is het machtigste wapen dat je kan gebruiken om de wereld te veranderen.”

Beste leden van EDUCAID,

laat ons dat wapen inzetten.

Jullie kunnen daarvoor op mij rekenen,

maar ik reken daarvoor de vandaag, morgen en overmorgen

ook op jullie. *Keep up the good work!* Ik dank jullie.
